

ters Vedkommende tage noget afgjørende Standpunkt her. Jeg vil forbeholde mig at se, hvad jeg for min Side kan opnå, ved Forhandling med ærede Medlemmer fra den anden Side.

Lüttichau: Maa jeg bede om Ordet?

Formanden (Høgskbro): Er det for en kort Bemærkning, det ærede Medlem ønsker Ordet; ellers maa jeg udsætte Forhandlingerne?

Lüttichau: Det er meget kort!

Formanden (Høgskbro): Det ærede Medlem har Ordet.

Lüttichau: Jeg vil blot tillade mig at sige, at jeg ogsaa kan slutte mig til, hvad det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgkreds (Vojfen) har udtalt, at man ved et Udvalg maa forsøge Overenskomst bragt tilveie om de forskjellige Punkter, der frembyde sig i denne Sag. Men jeg vil samtidig dermed blot tillade mig at henpege paa, at der fra Landhøforeningerne, ikke blot i Sjælland, men ogsaa paa Sjælland, er fremkomne bestemte Duster netop i denne Sag. Hvilke disse Duster ere, vil jeg ikke her omtale, da det kun vilde være at accentuere Spørgsmaalene og foranledige, at man kom nærmere ind paa dem. Men der er i det Mindste for Sjællands Vedkommende et Henvendelse til det høie Thing i enkelte Retninger, Sagen vedrørende, og det er et Punkt, som jeg kun i Almindelighed vil tillade mig at henpege paa og bede det ærede Udvalg tage særlig i Betragtning.

Formanden (Høgskbro): For en kort Bemærkning har det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) Ordet.

Berg: Det glæder mig, at det ærede Medlem for Præsts Amts 6te Valgkreds (Vojfen) skal have Ordet efter mig, thi saa haaber jeg, at jeg saa meget snarere vil faae Svar paa et enkelt Spørgsmaal. Jeg hører nu, at der fra forskjellige Sider her i Salen henvises til det ærede Medlems Udtalelser, og da det ærede Medlem saaledes bestandig er udtæret, hvad jeg iøvrigt godt kan forstaa, til Ledelsen af den Sag, som han var det for 2 Aar siden, vil jeg gjerne spørge, hvorledes hans Forhold er til Lovforslagets § 7. Bestemmelsen i § 6 i den gjældende Lov kom jo ind paa den Maade, at det gav Forvisning om, at den nuværende Indenrigsminister ikke vilde bruge § 6. Jeg tænker ikke, jeg

vil blive modsigt, naar jeg giver denne Forklaring. (Indenrigsministeren: So, bestemt.) Det er rigtigt (Indenrigsministeren: Det var ikke Forudsætningen.) Var det ikke Forudsætningen? (Indenrigsministeren: Nei). So, jeg hørte fra Morgen til Aften og fra Aften til Morgen i Udvalget, at saaledes som disse Forhandlinger gik, opfattede man mere Sagen saaledes, at Paragrafen betød et Kompromis mellem de forskjellige Stridende, medens man fra alle Sider var enig om, at Indholdet faktisk ikke betød Noget. Dette lægger jeg imidlertid ikke Vægt paa, men jeg vilde gjerne vide det ærede Medlems Stilling til § 7. Saavidt mig bekendt, indeholder denne Paragraf et ganske nyt Princip. Jeg veed ikke, om man ellers i vor Lovgivning har nogen Bestemmelse, der forbyder Udførsel af en Vare, som det er tilladt at fabricere her i Landet. Jeg synes rent principielt taaget, at det er en mærkelig Urimelighed. Jeg kunde forstaa, at naar vi havde Hungerens nød her i Landet, kunde man vedtage endog en foreløbig, en provisorisk Lov, der forbød Udførsel af Korn, Kreaturer m. m., for at holde Liv i Menneskenes Børn, naturligvis mod forventet Erstatning senere. Jeg kunde tænke mig, hvis Tilfældet var, at det var Liv og Død om at gjøre, at man kunde forbyde Udførselen af heri Landet producerede eller tilvirkede Varer, men jeg forstaaer ikke Motiveringen af § 7. Den er rimeligvis nok sat ind af den Grund, at den skulde være af Interesse for Producenterne af Smør, men det er mig umuligt at fatte, hvilken Interesse de kunne have deraf. Det er ikke usandsynligt, at den er sat ind af Interesse for dem, der producere Smør, maasse imod deres Interesse, som spise Margarine. Det er temmelig sandsynligt, at det er saaledes. Men jeg begriber ikke, hvilken Interesse Smørproducenterne skulde have af denne Paragraf. Jeg tror imidlertid, at, førend man fastslaar et saadant nyt Princip i vor Lovgivning, som et Forbud mod at udføre Varer, som man er berettiget til at producere her i Landet, maa der foreligge, ikke Klassegrunde, ikke egennyttige Grunde eller Indbildninger i Stedet for Grunde, men der maa foreligge virkelige Samfundsgrunde, som kunde berettigge os til at sætte det nye Princip ind i Loven. Derfor maa de høie Herrer undskylde, at jeg kunde ønske at høre det Medlems Mening om Sagen, til hvis Anskuelser andre ærede Medlemmer her i Thinget fra forskjellige Sider referere. Jeg haaber, at det høitærede Medlem fra Stege vil imødefkomme mig i den Henseende.